Anul al 62-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 20 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 43 Vineri 23 Februarie 19
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1300 pe 3 luni
Lei 2500 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 1400 3 luni
Lei 2700 6 luni
AUTORITAŢI
50% în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
6 l. 700-12 l. 1200 lei
ZIARUL ŞTIINŢELOR
6 l. 900-12 l. 1600 lei
VESELIA 6 l. 650-12 l. 1150 lei. TR SUFLET
6 l. 500 lei
12 l. 980 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIAN

IMPERATIVUL ZILEI DE AZI

Trecem de câtva timp prin frământări politice interne din ce în ce mai acute. Ele au depăşit chiar cadrul luptelor politice din vremuri normale şi se îndreaptă, provocând îngrijorare tuturor oamenilor conştienţi de îndatoririle ceasului de faţă, către dezagregare internă, spre anarhie, şi, adăugăm imediat ca o consecinţă fatală, către arbitrar, adică tocmai către acea stare de lucruri care ne-a fost impusă înainte de 23 August şi pe care toată lumea a socotit-o terminată după această dată.

Nu intenţionăm să cercetăm în acest articol, cauzele şi vinovăţiile tristei stări de lucruri interne prin care trece ţara. Părerea noastră este că aceste cauze şi aceste vinovăţii sunt multilaterale şi că cercetarea lor acum ar risca să agraveze şi mai mult situaţia.

Ceea ce dorim însă, este să arătăm că imperativul ceasului de faţă, când războiul este încă în plină desfăşurare, când armata română luptă pentru cauza libertăţii şi sângerează cu o bravură demnă de tradiţia ei, este o strânsă unitate între front şi spatele lui, o strânsă colaborare între activitatea celor rămaşi acasă şi aceea a celor cu faţa la inamic. Această unitate între front şi spatele frontului este chezăşia victoriei şi când preţul acestei victorii este libertatea întregului popor, el trebue apărat şi asigurat de întregul popor. „Cine nu ajută pe dea'ntregul şi cu abnegaţie armata roşie — spunea Lenin — nu sprijină din toate puterile ordinea şi disciplina în ea, acela este un trădător, acela trebue exterminat fără cruţare". Şi tot Lenin mai spunea: „Războiul este o încercare a tuturor forţelor economice şi organizatorice ale fiecărei naţiuni" şi adăoga: „Pentru ducerea războiului AŞA CUM TREBUE, este necesar un spate al frontului puternic şi organizat. Cea mai bună armată, oamenii cei mai devotaţi cauzei revoluţiei, vor fi imediat exterminaţi de inamic, dacă ei nu vor fi, în măsură îndestulătoare, înarmaţi, aprovizionaţi cu produse alimentare, instrucţi".

Reproducând aceste citate din broşura „Lenin despre apărarea patriei socialiste" de M. Kalinin, voim tocmai să subliniem că nu există concepţie politică, nu există ideologie politică şi socială care să nu recunoască imperativul unităţii, care trebuie să domnească în tot timpul războiului între front şi spatele lui, între armată care luptă e front şi populaţia civilă, care la rândul ei trebue să apere soliditatea frontului intern, a frontului de producţie, care întăreşte şi sprijină bravura ostaşilor.

Acesta este imperativul ceasului de faţă pentru neamul românesc. Nici o clipă nu trebue să uităm că liniştea şi ordinea internă asigură munca necesară pentru continuitatea şi creşterea producţiei care înarmează frontul, îl alimentează şi îi întreţine moralul ridicat.

Poporul român a fost totdeauna înţelept, cumpănit şi generos. Lupta de clasă n'a luat la el forme violente şi dreptele lui revendicări, concordante cu evoluţia vremurilor, au fost treptat soluţionate fără prea mari zguduiri şi fără vărsări de sânge. Libertatea presei, votul universal, reforma agrară şi alte revendicări cu caracter economic şi social, au putut fi realizate la noi, prin bună înţelegere. Pentru ce s'ar întrerupe acum această tradiţie atât de înţeleaptă şi care s'a dovedit atât de fecundă? Mai ales acum, când România are de reparat grave greşeli ale unei epoci, scurte dar tragice, şi care era s'o prăbuşească pentru totdeauna în prăpastie. Mai ales acum când prin Convenţia de armistiţiu avem de îndeplinit obligaţiuni precise, legate de onoarea noastră, de viitorul nostru, de existenţa noastră naţională. Mai ales acum când victoria este atât de aproape şi când pe temeiul ei am aşezat şi noi, alături de toate popoarele doritoare de pace, toate speranţele noastre atât pentru securitatea şi libertatea noastră, cât şi pentru realizarea acelei noui stări de lucruri sociale, economice, politice şi culturale, în care să domnească mai multă dreptate, mai multă omenie şi frăţie între oameni. In fine, mai ales acum când, după conferinţa dela Yalta, nimeni nu se mai poate îndoi de solidaritatea între cele trei Mari Naţiuni Unite şi de hotărîrea lor de a face tot posibilul şi imposibilul, nu numai pentru a câştiga războiul, ci şi pentru ca pacea de mâine să asigure fiecărui popor liniştea şi propăşirea.

ALTE LOCALITĂŢI DIN CEHOSLOVACIA ELIBERATE DE TRUPELE ROMÂNE ŞI SOVIETICE

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR PE ZIUA DE 21 FEBRUARIE 1945

In regiunea munţilor Tatra, la vest de Brezno, trupele noastre au reuşit să cucerească alte înălţimi importante.

La sud-est şi est Svol Slatina, unităţile române, înfrângând rezistenţa inamicului — în strânsă legătură cu cele sovietice, au pus stăpânire pe localitatea Viglas şi masivul păduros dela sud de această localitate.

In sectorul Iavorina, prin lupte îndârjite, trupele noastre şi-au îmbunătăţit poziţiile.

IN ORIENTUL APROPIAT

Caracterul mondial al războiului a determinat şi caracterul mondial al păcii de mâine. S'a ajuns la convingerea că independenţa popoarelor nu este o simplă formulă, ci o realitate vie şi că, mai curând sau mai târziu, probleme din diferite regiuni care par probleme locale, pot avea repercusiuni asupra unor interese de ordin general. Aceasta explică fără îndoială dece d-nii Roosevelt şi Churchill, după conferinţa dela Yalta, cu dorit să profite de trecerea lor prin Orientul Apropiat pentru a lua contact cu Suveranii Egiptului, Abisiniei şi Arabiei Saudite şi a examina diferitele probleme în legătură cu lumea arabă.

Telegramele care au anunţat acest eveniment, de o incontestabilă importanţă internaţională, spun că nu există nici o indicaţie cu privire la scopul conversaţiilor dar adaugă că „este mai mult ca sigur că chestiunea uniunii arabe a fost printre subiectele discutate".

Problema arabă este o veche problemă. Dintre popoarele europene occidentale, Anglia şi Franţa au fost mai ales acelea care au căutat în Orientul mijlociu câmpuri de desvoltare politică şi economică. Ele însă au trebuit să ţie seama de influenţa preponderantă spirituală pe care o aveau la un moment dat turcii asupra lumii arabe, mai ales că până la sfârşitul războiului mondial trecut, turcii şi-au menţinut pretenţiunile de suveranitate asupra Arabiei.

Dar în cadrul restrâns al acestui articol, nu putem face un istoric al politicei arabe, al diverselor tendinţe expansioniste europene în acest Orient mijlociu, al acelei politici de influenţe a Marilor Puteri care a dus la împărţirea acestei regiuni în zone de interese. Ceeace voim să subliniem în aceste rânduri este interesul comun manifestat acum de Anglia şi Statele Unite cu privire la problemele Orientului mijlociu, probleme care au creat în trecutul nu prea îndepărtat repetate conflicte de interese.

Au căzut oare de acord Anglia şi Statele Unite asupra necesităţii înlesnirii unei Uniuni arabe? Această Uniune arabă va putea fi alcătuită şi va fi ea în viitoarea aşezare a lumii un factor constitutiv?

Fapt este că întrevederile d-lor Churchill şi Roosevelt cu cei trei Suverani din Orientul mijlociu coincid cu conferinţa miniştrilor de afaceri străine ale statelor arabe la Cairo, care urmează să pregătească alcătuirea unei Ligi arabe şi că problema arabă capătă un aspect de actualitate din ce în ce mai accentuat în raport cu problemele internaţionale, de a căror soluţionare va depinde temeinicia nouei aşezări a lumii după acest război.

ALIAŢII INAINTEAZĂ IN REGIUNEA GOCH ŞI IN TRIUNGHIUL SARRE-MOSELLA

Londra, 21 (Rador). — Pe frontul apusean, după ultimele ştiri transmise de corespondenţii agenţiei „Reuter", se dau lupte înverşunate în sectorul armatei I-a nord-americane, în apropiere de Calcar, la 8 km. vest de Rin.

In oraşul Goch, trupele scoţiene au curăţat jumătatea nordică a oraşului, dar mai sunt trupe germane în jumătatea sudică.

Inaintând cu 1.5 km., trupele britanice din armata I-a canadiană au cucerit două sate, unul la est-nord-est şi altul la est de Goch.

Germanii, cari dispun de elemente din 9 divizii în sectorul din faţa trupelor generalului Crerar, au dat numeroase contra-atacuri.

Au fost făcuţi aproape 9.500 prizonieri, de când a început actualul atac al armatei I-a canadiene.

Armata a 3-a nord-americană a înaintat cu până la 4 km. pe un front de 90 km. în cursul zilei de Marţi. Cele mai mari câştiguri de teren au fost obţinute în triunghiul Sarre-Mosella. Intre Remich şi Merzig, câştigurile au fost de aproximativ 1.5 km., iar la capul de pod Echternech de 2.5 km.

❖

Londra 21 (Rador). — D. Eric Downton, trimisul special al Agenţiei Reuter pe lângă armata a 3-a americană din Germania, anunţă că în cursul înaintării lor între Mosela şi Sarre trupele generalului Patton au cucerit şase oraşele germane şi curăţă actualmente alte trei de inamic.

Au fost luaţi sute de prizonieri.

Printre trupele germane domneşte o mare dezorganizare.

Se crede că unele unităţi germane se retrag peste Sarre.

Oraşelele germane capturate de armata a 3-a americană în regiunea dela sudvest de Dasburg, localitate situată la frontiera dintre Germania şi Luxemburg, sunt: Orscholz, Fraudenburg, Korrig, Thorn, Kreuzweiler şi Dilmar.

Au mai fost curăţite de inamic localităţile Kollesleuckon şi Fisch.

In înaintarea lor înspre nord tancurile armatei a 3-a au intrat în contact cu cavaleria acestei armate care Marţi a forţat trecerea Moselei prin surprindere şi a curăţit localitatea Winchering, important centru feroviar, la 8 km. răsărit de Sarrebourg.

Diviziile 5 şi 18 de infanterie au realizat câştiguri de teren până la 1 km. la capul de pod aEchternach.

In această regiune, trupele americane stăpânesc ţărmul râului Pruem pe o distanţă de aproape 10 km.

La 1.5 km. sud de Viandel localitatea Roth a fost cucerită de trupele diviziei a 18-a.

Alte unităţi au cucerit Langfuhr.

La Binscheid, la aproximativ 12 km. nordvest de Dasburg, se dau lupte grele.

TRUPELE AMERICANE AU INTRAT IN SARREBOURG

Londra, 21 (Rador). — După cum se anunţă dela marele cartier aliat din Paris, elemente de recunoaştere din armata a 3-a americană au intrat Miercuri în Sarrebourg.

După înaintări de aproximativ 5 km., trupele armatei a 3-a americane stăpânesc acum râul Sarre în jos de Sarrebourg pe o distanţă de 13 km.

Ele au cucerit 16 oraşele şi sate germane, au curăţit o localitate şi au pătruns în alte patru, printre care se află şi Dasburg.

Aceste succese au fost obţinute Miercuri pe un front de 88 km.

❖

Londra, 21. (Rador).— După cum se anunţă dela marele cartier aliat din Paris, elemente de recunoaştere din armata a 3-a americană au intrat Miercuri în Sarrebourg.

După înaintări de aproximativ 5 km., trupele armatei a 3-a americane stăpânesc acum râul Sarre în jos de Sarrebourg pe o distanţă de 13 km.

Ele au cucerit 16 oraşele şi sate germane, au curăţit o localitate şi au pătruns în alte patru, printre care se află şi Dasburg.

Aceste succese au fost obţinute Miercuri pe un front de 88 km.

CONSTATĂRILE DELEGAŢIEI SINDICALE SOVIETICE IN CÂMPUL MUNCII DIN ROMÂNIA

Declaraţiile d-lui Cazacov, conducătorul delegaţiei

Ieri, la orele 3 d. a. delegaţia sovietică la congresul sindicatelor muncitoreşti din România, compusă din d. Petre Fedorovici Cazacov, d-na Nina Dimitrievna Sulie, d-nii Fodor Filipovici Bacaldin, Nicolae Averianovici Timbal şi Nicolae Ghiceorghevici Ghirev, a făcut la sediul Confederaţiei generale a muncii din România, prin d. Cazacov, conducătorul delegaţiei reprezentanţilor presei următoarea declaraţie:

Delegaţia Sindicatelor profesionale Sovietice a sosit în România în urma invitaţiei Comisiei centrale de organizare a sindicatelor profesionale din România, cu scopul de a lua parte la lucrările Congresului general al sindicatelor, pentru a stabili legăturile şi schimbul de experienţă în munca între sindicatele ambelor ţări, pentru a cerceta viaţa şi activitatea clasei muncitoare din România precum şi pentru a povesti celor ce muncesc din România despre eforturile poporului nostru îndreptate spre înfrângerea Germaniei hitleriste.

In timpul şederii sale în România, timp de o lună, delegaţia sovietică a vizitat 14 oraşe şi aşezări de muncitori: Bucureşti, Ploeşti, Braşov, Petroşani, Moreni, Aninoasa, Arad, Timişoara, Reşiţa, Simeria, Constanţa şi Tohanul Vechiu şi a cunoscut 48 de întreprinderi industriale diferite: metalurgice, carbonifere, petrolifere, textile, de război, etc. Delegaţia sovietică a studiat de asemenea şi munca a 63 organizaţii sindicale diferite, a luat parte la 7 congrese ale Uniunilor sindicale, a participat la 69 meetinguri de muncitori, la care au participat în total 312.150 oameni, a luat parte la 13 şedinţe ale activului sindical şi la 15 adunări de femei. Membrii delegaţiei au luat cuvântul la toate aceste întruniri, meetinguri şi consfătuiri, povestind despre munca eroică a clasei muncitoare a Uniunii Sovietice în anii marelui război pentru Patrie, despre activitatea Sindicatelor profesionale Sovietice, despre rolul lor de frunte în organizarea ridicării productivităţii muncii şi raţionalizarea producţiei.

Delegaţii sovietici au răspuns la numeroasele întrebări ale muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor români cu privire la viaţa celor ce muncesc din Uniunea Sovietică, la drepturile şi obligaţiile lor, la situaţia femeii sovietice, la asigurări sociale, la viaţa ţărănimei sovietice, la activitatea sindicatelor sovietice, etc.

Aceste întrebări nu pot fi apreciate altfel, decât ca manifestarea unui interes ridicat al poporului român pentru Uniunea Sovietică, ca marea lui dorinţă de a cunoaşte cât mai mult despre lupta eroică pe care o duce poporul nostru împreună cu Naţiunile Unite împotriva duşmanului comun — Germania fascistă.

RECUNOŞTINŢA FAŢĂ DE U. R. S. S.

Noi ne-am convins că clasa muncitoare, şi împreună cu ea toate elementele progresiste din România, îşi exprimă sentimentele de adâncă recunoştinţă faţă de poporul sovietic, faţă de eroica Armată Roşie şi de Comandantul ei suprem, Mareşalul Stalin, care a eliberat România de regimul dictatorial al slugoiului hitlerist Antonescu şi manifestă marea dorinţă de a întări prietenia cu popoarele Uniunii Sovietice.

Prin cuvântările şi răspunsurile noastre, noi am căutat, între altele, să risipim unele păreri false — şi după părerea noastră — absurde despre Uniunea Sovietică, ce continuă să existe printre Români, care sunt rezultatul propagandei calomnioase duse de arhimincinosul Goebbels şi vătăşeii săi în România din clica lui An-

(Continuare in pag. 2-a)

CONSILIUL DE MINIŞTRI DE ASEARĂ A EXAMINAT SITUAŢIA POLITICĂ

Consiliul de miniştri s'a întrunit aseară la ora 6 sub preşedinţia d-lui general N. Rădescu.

Consiliul de miniştri a examinat situaţia politică, fiecare grupare expunându-şi punctul de vedere asupra problemelor la ordinea zilei.

Din discuţiile care s'au desfăşurat, se afirmă în cercurile politice că d. general Rădescu îşi va continua activitatea.

Consiliul a durat dela orele 6 până la 10 jum., discuţiile rămânând în continuare.

GOSPODĂRIE DE STAT

In legătură cu exproprierea celor 500 de imobile utilizate de diferite ministere încă de pe vremea C. N. R-ului, imobile proprietatea evreilor, noi am încercat să arătăm încă depe vremea regimului de dictatură antonesciană, ce abuz se face în gospodăria statului cu înmulţirea fără limită a sediilor diverselor departamente şi instituţiilor auxiliare.

Arătam nevoia economiilor şi a simplificării aparatului de stat şi drept exemplu concludent citam după „Cartea de telefon" câte sedii aveau ministerele în vreme de pace, de propăşire şi de încasări normale la capitolul veniturilor statului şi ce extindere a luat în anii trecuţi risipa ce se făcea cu înmulţirea localurilor publice, tocmai în momentele când eram obligaţi să facem o politică economică strânsă şi severă potrivit nevoilor prezente şi viitoare ale colectivităţii.

Exproprierea „pentru utilitate publică" a celor 500 de imobile aparţinând proprietarilor evrei înseamnă în primul rând perpetuarea unei nedreptăţi ce se face tocmai celor cari au fost timp de patru ani lipsiţi de folosinţa imobilelor lor şi în al doilea rând se menţine practica de exagerată dezvoltare a sistemului biurocratic în contradicţie totală cu necesităţile impuse de o bună gospodărie a Statului şi cu simţul de prevedere care ne indică marile şi multiplele greutăţi financiare cărora trebue să le facem faţă.

Trebue deci să înţelegem realitatea şi să ne restrângem cheltuelile în marginea posibilităţilor noastre bugetare, iar dacă totuşi sunt departamente şi instituţii cari au absolută şi controlată nevoe de localuri noui, şi statul are banii necesari achitării costului, sunt destui proprietari cari vor să-şi vândă imobilele prin bună învoială, astfel că nu e nevoe ca prin constrângerea „exproprierii" să prelungim o eră de nedreptate şi de abuz împotriva cetăţenilor evrei, eră de tristă amintire ale cărei pagube morale şi materiale nu le plătesc cei cari au instaurat-o şi s'au folosit de ea, ci toată colectivitatea.

RELAŢIILE DINTRE FRANŢA ŞI STATELE-UNITE

Washington, 21 (Rador). — Corespondentul special al agenţiei „Reuter" comunică:

Publicarea declaraţiei oficiale a Casei Albe cu privire la refuzul generalului de Gaulle de a se întâlni cu preşedintele Roosevelt a dat la iveală deteriorarea relaţiilor franco-nord-americane în ultimele săptămâni.

Acest lucru provoacă o adâncă îngrijorare în cercurile diplomatice din Washington, dat fiind că există posibilitatea ca această situaţie să pericliteze succesul Conferinţei securităţii internaţionale dela San Francisco, la care Franţa este una din ţările ce trimit invitaţiile.

Refuzul generalului de Gaulle este interpretat ca o mustrare voită la adresa preşedintelui, datorită în parte pretinsei lipse de formalitate a invitaţiei preşedintelui Roosevelt.

Se subliniază că preşedintele Roosevelt nu a dat timp Franţei să convoace pe experţi, ceeace ar fi dat conferinţei un caracter formal, aşa cum se cuvine între două mari puteri, şi nu a voit să vină la Paris cu proprii săi experţi, ceeace deasemenea ar fi permis organizarea unei conferinţe solemne.

De altă parte, se crede aci că generalul de Gaulle a ales această metodă pentru a-şi arăta nemulţumirea întrucât nu a fost invitat, ca una din marile puteri, la conferinţa dela Yalta.

Unii observatori de aci regretă oceace ei numesc „îmbufnarea franceză" şi „meschina" stăruinţă asupra accesorilor şi protocolului de mare putere.

Alţi observatori tind să critice pe preşedintele Roosevelt pentru că nu s'ar fi purtat cu mai mult tact faţă de fruntaşul francez şi pentru că ar fi introdus un element personal într'o lungă serie de deosebiri de vederi cu francezii, cari dau înapoi cu o generaţie relaţiile franco-americane.

Dar dincolo de recunoscutele relaţii personale dificile dintre preşedintele Roosevelt şi generalul de Gaulle, se recunoaşte că desfăşurări mai concrete explică actuala stare nesatisfăcătoare a relaţiilor franco-nord-americane. Intâi a fost misiunea d-lui Jean Monnet, care în cursul lunii trecute nu a reuşit să ajungă la un complet acord cu privire la aplicarea legii împrumutului şi închirierii în ce priveşte Franţa şi programul de import francez astfel încât, cu toată urgenta nevoe a francezilor de a obţine aprovizionări, d. Monnet a fost nevoie să se înapoieze pentru consultări fără a fi obţinut semnarea vreunui document. Această nereuşită a fost atribuită de către unele ziare americane anumitor termeni pe cari i-ar fi introdus în acord chiar preşedintele Roosevelt.

In al doilea rând, se recunoaşte făţiş că promisiunile nord-americanilor după care în cursul lunii Ianuarie vor fi trimise în Franţa 6 vase cu materiale, de care este nevoe urgentă, nu au fost realizate nici pe jumătate. Nu este probabil că cota promisă pentru sfârşitul lui Februarie va mai fi executată în urma celor întâmplate.

Şi în acest caz au apărut la Washington ştiri după care preşedintele Roosevelt ar fi fost acela care a prevăzut condiţia necesităţilor militare prin care se dă autorităţilor o posibilitate de a se eschiva în legătură cu alocarea de vase către Franţa.

Un factor în plus care influenţează actualmente relaţiile franco-nord-americane este atitudinea Statelor Unite faţă de poziţia de război a Indochinei şi a importantelor baze franceze de acolo şi dela Dakar, atitudine ce nu a fost încă definită cu toate ştirile ce au apărut, după care preşedintele Roosevelt ar fi în favoarea asocierii poziţiilor acestora cu un fel de control internaţional al bazelor mondiale, prevăzut în acordul dela Dumbarton Oaks.

Anunţarea de către generalul de Gaulle, chiar în ziua în care a început conferinţa din Yalta, a terminării refacerii bazei dela Dakar, a fost interpretată ca un avertisment: „Nu vă atingeţi!", în legătură cu o asemenea intenţie din partea Statelor Unite.

O precizare oficială a Biroului generalului de Gaulle

Paris 21 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Reuter" transmite:

Postul de radio Paris a transmis în noaptea de Marţi spre Miercuri următoarea precizare oficială dela Biroul generalului de Gaulle cu privire la invitaţia făcută de preşedintele Roosevelt de a se întâlni cu el:

„In ziua de 12 Februarie, la ora 19, generalul de Gaulle, şeful guvernului provizoriu al republicei franceze, a primit pe d. Jefferson Caffery, ambasadorul Statelor Unite, care l-a informat asupra unui mesaj pe care preşedintele Roosevelt îl transmisese ambasadorului.

In acest mesaj, preşedintele Roosevelt îi da instrucţiuni să exprime generalului de Gaulle regretul său că nu are posibilitatea să vină la Paris, în conformitate cu invitaţia făcută de guvernul francez în Noembrie 1944.

Pe de altă parte, preşedintele Roosevelt pronunţe ca şeful guvernului francez să vină la Alger spre a se întâlni cu el. In cazul când generalul de Gaulle ar fi acceptat această invitaţie, el va fi informat la o dată ulterioară de ziua când urma să aibă loc întrevederea.

Şeful guvernului provizoriu al republicii franceze a răspuns ambasadorului Statelor Unite că este încântat de faptul că preşedintele Roosevelt are de gând să viziteze un port francez. El a adăugat că această invitaţie îi soseşte pe neaşteptate şi în momentul când numeroase chestiuni deschise cer prezenţa sa la Paris.

Ea se produce deasemenea după ce conferinţa celor trei conducători ai guvernelor aliate şi a consilierilor şi experţilor lor avusese loc, conferinţă la care Franţa nu a luat parte şi asupra căreia ea nu cunoaşte încă amănuntele.

Generalul de Gaulle a cerut ambasadorul Statelor Unite să-l asigure pe preşedintele Roosevelt că nu renunţă la speranţa de a-l vedea la Paris unde guvernul şi întreaga populaţie vor fi totdeauna cât se poate de fericiţi să-l primească.

Se cunoaşte îndeobşte că dela această dată guvernul francez şi serviciile diplomatice franceze au procedat la un schimb viu de vederi între Franţa şi guvernele aliate în legătură cu concluziile la cari s'a ajuns la conferinţa din Yalta.

❖

Paris 21 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" transmite:

D. Tiţel, ministrul informaţiilor, a anulat în ultimul moment conferinţa de presă de Marţi după amiază. Se presupune că el nu era încă autorizat să răspundă la întrebările ce i s'ar fi pus probabil în legătură cu întrevederea ce nu a mai avut loc între preşedintele Roosevelt şi generalul de Gaulle.

Cea mai mare parte a presei susţine pe şeful guvernului provizoriu, dar unul sau două ziare aduc o notă de critică reţinută.

Pe culoarele Adunării Consultative Naţionale, comuniştii criticau Marţi după amiază făţiş şi chiar violent pe generalul de Gaulle. Unii fruntaşi socialişti sunt de părere că el a comis o eroare tactică de diplomaţie.

Alte cercuri ale Adunării s'au declarat în deplin acord cu generalul de Gaulle, în timp ce elementele conservatoare s'au ferit să exprime vreo părere.

VIZITA M. S. REGINA MAMĂ ELENA LA AŞEZĂMINTELE DIN ŞOSEAUA VERGULUI

M. S. Regina Elena vizitând răniţii cari au luptat pentru eliberarea Ardealului, la Aşezămintele Principesa Elena

Miercuri 21 c. ora 10.45 M. S. Regina Elena a vizitat spitalul Z. I. 309, care e adăpostit în Aşezămintele „Sf. Elena".

A fost întâmpinată de d. dr. Victor Gomoiu, directorul Aşezămintelor şi comandant al spitalului şi d-na dr. Viorica Gomoiu, precum şi de d-nele şi d-nii d-ri Iliescu, Săndulescu, Tărulescu, Molfeta, Isvoranu, Pojogeanu, farm. Armăşescu şi dentist Feuerstein.

La intrare M. S. a fost primită cu urale de copiii de la grădiniţă ie sub conducerea d-nei Sghibartz şi a d-rei Crijovanscki.

M. Sa s'a oprit câtva timp la fişierul aşezămintelor care prin colaborare cu Eforia sanitară a municipiului îndeplineşte şi oficiul de centru sanitar al Sec. II Negru. Personalul respectiv a dat M. Sale lămuriri asupra modului de funcţionare.

După aceea M. Sa a vizitat saloanele cu răniţi adresând fiecăruia întrebări la care răniţii au răspuns voioşi, dând informaţiile cerute.

M. Sa s'a întreţinut mai îndelung cu ofiţerii internaţi şi a luat dispoziţii pentru satisfacerea nevoilor exprimate de răniţi.

Majestatea Sa a părăsit spitalul la ora 13 în uralele ostaşilor care au urmat-o până în curte şi a populaţiei care între timp se adunase în mare număr la poarta Aşezămintelor.

Trupele sovietice au cucerit oraşul Czersk de lângă intrarea coridorului polonez

Moscova, 21 (Rador). — **Un ordin de zi, dat Miercuri seara de mareşalul Stalin, anunţă:**

„Trupele de pe al doilea front al Rusiei Albe continuându-şi ofensiva, astăzi, 21 Februarie 1945, şi-a croit drum luptând şi a capturat oraşul Czersk, important centru de comunicaţie şi puternic punct fortificat al apărării germane în nord-vestul Poloniei".

Agenţia „Reuter" precizează că Czersk este situat la 29 km. spre nord-est de Chotnice şi aproape de intrarea coridorului polonez.

Ordinul de zi este adresat mareşalului Rokosovski.

Czersk se află pe linia principală ferată Berlin-Danzig.

Cucerirea lui înseamnă că armatele Mareşalului Rokosovski, înaintând înspre Danzig pe un front larg între Vistula inferioară şi graniţa germană, au făcut o pătrundere de aproximativ 30 de km.

Coloanele Mareşalului Rokosovski, acţionând prin fostul coridor polonez, se află acum la numai 42 km. de graniţa fostului Stat Liber Danzig şi la 68 km. de însuşi oraşul Danzig.

Starea sănătăţii d-lui Lloyd George inspiră îngrijorări

Londra 21 (Rador). — *Earl-ul Lloyd Gorge of Dwyfor suferă de o debilitate fizică ce se accentuează tot mai mult.*

Se declară că starea sănătăţii sale inspiră îngrijorări.

SE AŞTEAPTĂ RELUAREA RELAŢIILOR FRANCO-ITALIENE

Londra, 21 (Rador). — *Postul de radio Paris a anunţat Miercuri că se aşteaptă pe curând reluarea relaţiilor diplomatice franco-italiene. Crainicul postului de radio Paris a spus:*

„Delegatul francez la Comisiunea aliată de control din Italia care s'a înapoiat de la Paris la Roma, are la el răspunsul guvernului francez la propunerile guvernului italian".